30/05/2021

Δέηση για την Παναγία τη Δακρυρροούσα και τους πεσόντες στην Άλωση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Το μεγαλοπρεπές Παρεκκλήσιο του Μητροπολιτικού Μεγάρου Αρναίας είναι αφιερωμένο από τον Κτίτορά του αοίδιμο Μητροπολίτη Ιερισσού κυρό Νικόδημο στην Παναγιά τη Δακρυρροούσα, την Άνασσα του Ουρανού που θρηνεί και δακρύζει μπροστά από το γεγονός της Άλωσης της Βασιλίδος των Πόλεων στις 29 Μαΐου του 1453 μ.Χ., όταν ο τελευταίος ένδοξος Αυτοκράτορας του Βυζαντίου Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος με τους Προμάχους της Κωνσταντινούπολης βάψανε με το αίμα τους τη γη του Βύζαντος και του Βοσπόρου τ' αγιονέρια.

Ομόψυχος και ο νυν Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεόκλητος με τον προκάτοχό του

τίμησε την Κυρά Δέσποινα στον ίδιο ιερό τόπο με κάθε μεγαλοπρέπεια, την Κυρά Δέποινα που ο αγιογραφικός οίκος αδελφών Βλάχων την ιστόρησε θρηνωδούσα ανάμεσα στον Μ. Κωνσταντίνο που το 328 μ.Χ. θεμελίωσε την Πόλη και τον Κωνσταντίνο τον Παλαιολόγο που την πότισε με το αίμα του, ενώ πίσω τους δακρυσμένα στέκονται τα τείχη της Πόλεως, τα παλάτια της, το τζιβαέρι της η Αγιά Σοφιά και τα μαρτυρικά Πατριαρχεία. Ακόλουθος δε του κλίματος της αποφράδος ημέρας επισύναψε και το τριετές Μνημόσυνο της κατά σάρκα πολύπαθης αδελφής του Ρεβέκκας που εκοιμήθη το 2018 αυτόν τον καιρό.

Παρακολουθήστε:

Μαζί με τον Επίσκοπό λειτούργησαν οι Παν. Αρχιμ. π. Ιγνάτιος Ριγανάς, Πρωτοσύγκελλος, π. Δωρόθεος Ζέρβας, Γεν. Αρχιερατικός Επίτροπος, ο Πρωτ. π. Στέφανος Γιάνναρος, οι Αιδ. Οικ. π. Κωνσταντίνος Αγούλας και π. Γεώργιος Τρικκαλιώτης, οι Διάκονοι π. Θεόκλητος Παρδάλης και π. Αμφιλόχιος Χάιτας, ενώ ο Παν. Αρχιμ. π. Παίσιος Σουλτανικάς διακονούσε ως βηματάρης. Του ευλογημένου Λαού που προσήλθε στη Χάρη της Παναγίας μας επικεφαλής ήταν ο Δήμαρχος Αριστοτέλη κ. Στέλιος Βαλιάνος, οι Αντιδήμαρχοι κ.κ. Γεώργιος Θαλασσινός και Νικόλαος Αυγερινός, ο Πρόεδρος του Τοπικού Αρναίας κ. Αγαπητός Κιάτος, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Αθανάσιος Τσιάλας, η Δημοτική Σύμβουλος και Πρόεδρος της Α΄βάθμιας Σχολικής Επιτροπής κα Ευγενία Γιαννούση κ.α.

Τον λόγο κήρυξε με το γνωστό θεολογικό του μέτρο και την πολλή εμπειρία του ο Παν. Αρχιμ. π. Ιγνάτιος, ο οποίος συνεδύασε αριστοτεχνικά την εορτή της Μεσοπεντηκοστής με το γεγονός της Αλώσεως της Πόλεως και της Δακρυρροούσης Κυρίας Θεοτόκου κατά την αποφράδα αυτή ημέρα. Διευκρίνισε ότι κατά την Αναστάσιμο αυτή Περίοδο η Εκκλησία μας προβάλλει εμφαντικά την αλήθεια της Θεανθρωπότητος του Κυρίου μας, δηλαδή, ότι στο πρόσωπο του Χριστού μας η Εκκλησία μας προσκυνεί τον τέλειο Θεό που έγινε και τέλειος άνθρωπος χάριν της Σωτηρίας του Κόσμου. Τόνισε δε ότι η Πτώση της Βασιλίδος των Πόλεων συνέβη για τις αμαρτίες τις δικές μας που ο Ουρανός θέλησε με αυτόν τον τρόπο να θεραπεύση.

Προ της Απολύσεως εφάλη Μνημόσυνο υπέρ Αναπαύσεως των Ψυχών του Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου και των τελευταίων Προμάχων του Βυζαντίου κατά την Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, ως και της κατά σάρκα αδελφής του Επισκόπου μας Ρεβέκκας, που μονάκριβη την είχε και την λάτρευε σαν παιδί του...

Παίρνοντας τον λόγο για λίγο ο Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος προ του «Δι' ευχών», μίλησε για τη λατρευτή πολύπαθη αδελφή του Ρεβέκκα που όντως 44 χρόνια που έζησε δεν γνώρισε χαρά στα χείλη της και παρεκάλεσε άπαντες να δέωνται, ώστε ο Κύριος να την κατατάξη μετά των Αγίων του. Έκλεισε την Σύναξη αναφερόμενος στους τέσσερις λόγους για τους οποίους, κατά την κρίση έγκριτων ιστορικών, έπεσε η Πόλη:

Α) Στη διχόνοια και τον διχασμό μεταξύ των Ρωμηών που κατέτρυχε την Αυτοκρατορία από γεννησιμιού της, κάτι που δυστυχώς ακολουθεί τους Έλληνες διαχρονικά...

Β) Στην παχυλή αδιαφορία ωρισμένων Αυτοκρατόρων του Βυζαντίου, τη στιγμή που οι Σελτζούκοι – Τούρκοι επί Ρωμανού του Διογένη έφτασαν στο Μαντζικέρτ με τον Αρπ Ασλάν, στο μαλακό δηλαδή υπογάστριο της Αυτοκρατορίας, να αντιμετωπίσουν το γεγονός! Το μόνο τους ενδιαφέρον η κατοχή του Θρόνου της Πόλης και η Δόξα της Δυναστείας τους...

Γ) Στην επί των Ισαύρων (Λέων ο Ίσαυρος κ.λ.π.) δυστυχώς πρόθεση του Παλατιού να εισχωρήση στα της Εκκλησίας και να διαφεντέψη ακόμα και στη Θεολογία της, με τη δημιουργία της Εικονομαχίας και το πλήγμα που επέφερε στην ψυχική και Εθνική ενότητα της Αυτοκρατορίας το απονενοημένο τόλμημα αυτό, αποχρωματίζοντας και αποκόπτοντας ουσιαστικά τις Ανατολικές Επαρχίες από τον κυρίως κορμό της...Και

Δ) Στις αδελφοκτόνες και υποκριτικές Σταυροφορίες της Δύσεως, με πρόσχημα την απελευθέρωση των Αγίων Τόπων, που ακόμα και την Κωνσταντινούπολη κατέλαβαν και διώρισαν Λατίνο Πατριάρχη, διαπράττοντας εγκλήματα και ανοσιουργήματα στην Πόλη, την οποία ουσιαστικά από τότε άλωσαν!

«Ο Σερ Στήβεν Ράνσιμαν στο περίφημο και παγκόσμιας εμβέλειας και αποδοχής έργο του ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ, είπε ο Σεβασμιώτατος, γράφει ότι η εγκατάλειψη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας από τη Δύση και η Άλωσή της από τους Τούρκους

ος γνώσιν
πολλαίς